

РЕШЕНИЕ

№ 6815

София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Седмо отделение, в съдебно заседание на първи юни две хиляди двадесет и шеста година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАНЯ ВАЧЕВА**ЧЛЕНОВЕ: МИРОСЛАВА ГЕОРГИЕВА
ЮЛИЯ РАЕВА**

при секретар Боряна Георгиева
на прокурора Куман Куманов
от председателя Таня Вачева
по административно дело № 4869/2026 г.

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Общински съвет - Асеновград, подадена чрез пълномощник, против решение № 2660 от 09.03.2026 г., постановено по адм. д. № 1316/2025 год. по описа на Административен съд - Пловдив, с което съдът е отменил разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба за организация и контрол при паркиране и престой на МПС и безопасност на движението на превозните средства и гражданите на територията на град Асеновград (Наредбата), приета с Решение № 741, взето с Протокол № 21 от 21.05.2025 г. на заседание на Общински съвет Асеновград. Касаторът навежда доводи за неправилност на съдебното решение поради постановяването му в нарушение на материалния закон и необоснованост - основания за отмяна по чл. 209, т. 3 АПК. Твърди, че изводите на първоинстанционния съд не се подкрепят от събраните по делото доказателства. Според касационния жалбоподател изводът на съда за липса на становище от Агенцията за хората с увреждания (АХУ) не е съобразен със събраните по делото доказателства, тъй като са представени нужните документи, които са част от административната преписка. Сочи, че такова становище е поискано, като в отговор агенцията е съгласувала проекта на Наредбата без забележки. Обосновава, че посочената разпоредба не засяга права на лица с увреждания. Касаторът оспорва изводът за липса на доказателства да е изискано и становище от Държавна агенция „Безопасност на движението по пътищата“, като обосновава, че в административната процедура по изработване на проекта за Наредбата е назначена комисия, в чиито състав е включен и представител на Районно управление (РУ) - Асеновград. Посочва, че задължение за съгласуване при уреждане на материята, свързана с безопасността на движение по пътищата, в частност зоните за паркиране, съществува само по отношение на органите на МВР. Счита, че процедурата по приемане на Наредбата е проведена в съответствие с принципите на законосъобразност и изясняване на фактите, като са събрани и анализирани достатъчно данни за участие на компетентен експерт. По подробно изложени съображения иска отмяна на решението и произнасяне по съществото на спора с отхвърляне на подадената жалба като неоснователна. Претендира разноски по приложен списък.

Ответниците С. Г. Д., М. Н. Д., Л. Д. Х., Е. Н. Н., Д. А. Д., Н. Д. Д. и Й. В. С., чрез пълномощник оспорват касационната жалба по съображения, подробно изложени в писмен отговор. Претендират разноски.

Ответникът В. И. К. не изразява становище.

Ответникът А. Е. С. не изразява становище.

Представителят на Върховната касационна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, след като провери правилността на обжалваното решение, приема следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред Административния съд - Пловдив е Наредба за организация и контрол при паркиране и престой на МПС и безопасност на движението на превозните средства и гражданите на територията на град Асеновград, приета с Решение № 741, взето с Протокол № 21 от 21.05.2025 год. на заседание на Общински съвет Асеновград, в частта ѝ за чл. 33, ал. 1.

Разпоредбата на чл. 33, ал. 1, гласи: „На територията на Община Асеновград, в границите на ЗПП и извън тях, се допуска режим на платено паркиране - служебен абонамент, отнасящ се единствено за юридически лица и за брой автомобили в зависимост от процентното съотношение от паркоместата, с които разполага ЗПП (Зона за платено паркиране)“.

Първоинстанционният съд е приел, че липсва становище от Агенцията за хората с увреждания по проекта за наредбата, като е обосновал, че такова становище е дължимо на основание чл. 10, ал. 3, т. 9 от Закона за хората с увреждания (ЗХУ), тъй като Наредбата засяга правата на хората с увреждания. Посочил е също, че липсват доказателства да е изисквано и становище от Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата". Обосновал е, че в конкретния случай е нарушен основен принцип на административното производство, установен в чл. 12, ал. 1 АПК за осигуряване на откритост, достоверност и пълнота на информацията в производството, както и изискването на чл. 35 АПК за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Така мотивиран, съдът е отменил оспорената разпоредба.

Решението е правилно.

Наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Приеманите от Общинския съвет наредби са подзаконови нормативни актове, съдържащи правни норми, които създават общозадължителни правила за уреждане съобразно нормативните актове от по-висока степен на неуредени от тях обществени отношения с местно значение на територията на съответната община, засягащи неограничен брой адресати (чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от Закона за нормативните актове и чл. 75, ал. 1 АПК). Редът за издаване на нормативни административни актове е регламентиран в раздел III, глава пета, дял втори от АПК, като съгласно чл. 77 АПК компетентният орган издава нормативния административен акт, след като обсъди проекта заедно с представените становища, предложения и възражения. В чл. 80 АПК е предвидено субсидиарното прилагане на Закона за нормативните актове (ЗНА) за неуредените въпроси. Следователно при приемането на нормативни административни актове общинските съвети следва да спазват реда и процедурата, съответно правилата и изискванията, регламентирани в ЗНА - чл. 26 и 28 от този закон. В съответствие с чл. 26, ал. 1 ЗНА изработването на проект на нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на необходимост, обоснованост, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност.

В чл. 15, ал. 1 от Указ № 883/1974 г. за прилагане на ЗНА е регламентирано, че органът, който отговаря за изготвяне на законопроекта, го изпраща заедно с мотивите на заинтересуваните министерства, други ведомства или обществени организации, които организират неговото обсъждане и дават мотивирано становище. Съгласно разпоредбата на чл. 8, т. 4 от Закона за интеграция на хората с увреждания Агенцията за хората с увреждания осъществява изпълнението на държавната политика за интеграция на хората с увреждания, като участва и дава задължително становище при изготвянето на проекти на нормативни актове, свързани с хората с увреждания. Съобразно чл. 10, ал. 1 от Закона за хората с увреждания, Агенцията за хората с увреждания е изпълнителна агенция към министъра на труда и социалната политика, а ал. 3, т. 9 регламентира участието ѝ при изготвянето на проекти на нормативни актове, свързани с правата на хората с увреждания и дава становища по тях.

Безспорно, участието на специализирания държавен орган чрез становище представлява императивно изискване на закона, насочено към гарантиране законосъобразността и съобразяването на акта със защитата на уязвимите групи. В случая оспорената разпоредба на Наредбата въвежда правила относно режим на паркиране, включително преференции и ограничения, които пряко засягат достъпа на лица с увреждания до обществена инфраструктура. Следователно изискването и даването на становище от Агенцията за хората с увреждания към момента на приемане на Наредбата е било задължително. По делото липсват доказателства, че проектът на Наредбата е съгласуван с Агенцията за хората с увреждания, както и че същата е дала становище по

него, каквото е законовото изискване. Становището се дава след изработването на проекта и следва да отразява одобрението или възраженията на Агенцията за хората с увреждания с предложения за становище и съгласуване на цялостния проект. Неспазването на това императивно изискване води до нарушение на административнопроизводствените правила при издаване на акта. Допуснатото нарушение е от категорията на съществени, доколкото становището е могло да повлияе върху съдържанието на нормативната уредба.

Неоснователно е касационното оплакване, че не е допуснато нарушение на административнопроизводствените правила при издаване на акта, поради това, че посочената разпоредба не засяга права на лица с увреждания. Регламентирането на режим за използване на обществени паркоместа има отношение към достъпността на градската среда и възможността за самостоятелно придвижване на лицата с увреждания. Ето защо становище на Агенцията за хората с увреждания е било задължително и необходимо.

Неоснователни са и възраженията на касатора, че в административната процедура по изработване на проекта за Наредбата е назначена комисия, в чиито състав е включен и представител на РУ - Асеновград, поради което не липсва становище от Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата". Оспорената Наредба урежда обществени отношения, свързани с организацията, реда и условията за паркиране и престой на пътни превозни средства на територията на общината, които представляват елемент от организацията на движението по смисъла на Закона за движението по пътищата. В този смисъл същата засяга пряко въпроси, свързани с пътната безопасност, за чието осигуряване законодателят е предвидил участие на специализирани държавни органи. Съгласно действащата нормативна уредба Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата" е компетентен орган по провеждане на държавната политика в областта на пътната безопасност, включително чрез участие в процеса по разработване и съгласуване на нормативни актове, които имат отношение към безопасността на движението.

Неправилно е твърдението на касатора, че в административната процедура са спазени изискванията за съгласуване с компетентни органи поради участието на представител на РУ - Асеновград в състава на работна комисия. Участието на представител на структурно звено на МВР в помощен орган по изработване на проект на нормативен акт има единствено експертно-подготвителен характер и не съставлява институционално становище на компетентен орган, нито замества изискуемото по закон съгласуване. Самото участие в работна комисия не обективира упражняване на нормативно възложена компетентност, нито формира официално изразена воля на административен орган в рамките на процедурата по чл. 77 АПК и чл. 26 и чл. 28 ЗНА.

Видно е от данните по делото, че съдът, в изпълнение на задължението си по чл. 170, ал. 3 АПК, с определение от 14.07.2025 г. е разпределил доказателствената тежест в процеса, като е указал на общинския съвет да представи пълната административна преписка и я попълни с всички относими писмени доказателства. Указал е на жалбоподателите да представят доказателства във връзка с твърденията си за незаконосъобразността на подзаконовия акт в оспорената част. Съдът е уважил доказателствените искания на оспорващата С. Д., отправени с писмена молба, да бъдат изискани документи от Общинския съвет - Асеновград. Съветът е представил становище от 08.10.2025 г. с приложения, подробно описани. В т.3.8 е описана кореспонденция с Агенцията за хора с увреждания; в т. 3.9 е описана кореспонденция с Районно управление - Асеновград. Данни за такава кореспонденция няма по делото, писмени доказателства за провеждане на съгласувателни процедури и изразени становища от АХУ и от компетентни органи на ДА "БДП" нито са приложени към представеното от органа становище, нито са представени по делото. Доказателства за посочените обстоятелства не са представени и с касационната жалба. В тежест на общинския съвет е да докаже изпълнението на всички законови изисквания за приемане на Наредбата.

Предвид изложеното, като е отменил оспорената разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредба за организация и контрол при паркиране и престой на МПС и безопасност на движението на превозните средства и гражданите на територията на град Асеновград, приета с Решение № 741, взето с Протокол № 21 от 21.05.2025 г. на заседание на Общински съвет Асеновград, Административният съд - Пловдив е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При извършената на основание чл. 218, ал. 2 АПК служебна проверка Върховният административен съд не установи допуснати от съда нарушения, които да обосноват друг правен

извод.

С оглед изхода на спора своевременно направеното от пълномощника на касационните ответници искане за разноски е основателно. Същото е и доказано по размер, предвид представените писмени доказателства - седем броя договори за правна защита и съдействие с отразяване за реалното изплащане на договореното възнаграждение. В полза на С. Г. Д., Д. А. Д., М. Н. Д., Н. Д. Д., Е. Н. Н., Л. Д. Х. и Й. В. С., поотделно за всеки от тях, следва да се присъдят съдебни разноски за настоящата инстанция в размер на по 200 евро.

Воден от горното, Върховният административен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2660 от 09.03.2026 г., постановено по адм. д. № 1316/2025 г. по описа на Административен съд - Пловдив.

ОСЪЖДА Общински съвет - Асеновград с адрес в гр. Асеновград, пл. "Акад. Николай Хайтов" № 9, да заплати на С. Г. Д., гл. Асеновград, [улица], направените по делото разноски в размер на 200 (двеста) евро.

ОСЪЖДА Общински съвет - Асеновград, с адрес в гр. Асеновград, пл. "Акад. Николай Хайтов" № 9, да заплати на Д. А. Д., гр. Асеновград, [улица], направените по делото разноски в размер на 200 (двеста) евро.

ОСЪЖДА Общински съвет - Асеновград, с адрес в гр. Асеновград, пл. "Акад. Николай Хайтов" № 9, да заплати на М. Н. Д., гр. Асеновград, [улица], разноски по делото в размер на 200 (двеста) евро.

ОСЪЖДА Общински съвет - Асеновград, с адрес в гр. Асеновград, пл. "Акад. Николай Хайтов" № 9, да заплати на Н. Д. Д., гр. Асеновград, [жк], [адрес], разноски по делото в размер на 200 (двеста) евро.

ОСЪЖДА Общински съвет - Асеновград, с адрес в гр. Асеновград, пл. "Акад. Николай Хайтов" № 9, да заплати на Е. Н. Н., гр. Асеновград, [улица], разноските по делото в размер на 200 (двеста) евро.

ОСЪЖДА Общински съвет - Асеновград, с адрес в гр. Асеновград, пл. "Акад. Николай Хайтов" № 9, да заплати на Л. Д. Х., гр. Асеновград, [улица], направените по делото разноски в размер на 200 (двеста) евро.

ОСЪЖДА Общински съвет - Асеновград, с адрес в гр. Асеновград, пл. "Акад. Николай Хайтов" № 9, да заплати на Й. В. С., гр. Асеновград, [улица], разноски по делото в размер на 200 (двеста) евро.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ТАНЯ ВАЧЕВА

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ МИРОСЛАВА ГЕОРГИЕВА

/п/ ЮЛИЯ РАЕВА